

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 7Co/79/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4212202616
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 03. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Madaraszová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2013:4212202616.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v právnej veci navrhovateľa: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Bratislava, Údernícka 5, IČO: 35 724 803, zastúpený Advokátskou kanceláriou TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom Bratislava, Údernícka 5, IČO: 36 613 843, proti odporcovi: C. T., nar. XX.XX.XXXX, hlásený pobyt bezdomovca N., za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu: Spotrebiteľské združenie OSA, so sídlom Bratislava, Fedinova 9, IČO: 42 260 086, zastúpený Advokátskou kanceláriou HKP Legal s.r.o., so sídlom Bratislava, Sasinkova 6, IČO: 36 727 334, o zaplatenie 420,63 eura s príslušenstvom, o odvolaní vedľajšieho účastníka na strane odporcu proti uzneseniu Okresného súdu Komárno zo dňa 13. decembra 2012 č. k. 6C/84/2012-90, takto

rozhodol:

Odvolačný súd uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti, týkajúcej sa náhrady trov konania vedľajšieho účastníka m e n í tak, že navrhovateľ je povinný zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu náhradu trov prvostupňového konania v sume 90,02 eura, právnomu zástupcovi vedľajšieho účastníka Advokátskej kancelárii HKP Legal, s.r.o., so sídlom Bratislava, Sasinkova č. 6, do troch dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

Navrhovateľ je p o v i n n ý zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu náhradu trov odvolacieho konania v sume 19,33 eura, právnomu zástupcovi vedľajšieho účastníka Advokátskej kancelárii HKP Legal, s.r.o., so sídlom Bratislava, Sasinkova č.6, do troch dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa rozhodol už len o trovách konania, potom čo uznesením č.k. 6C/84/2012-87 zo dňa 09.08.2012 bolo konanie vo veci pre späťvzatie návrhu na začatie konania zastavené, s tým, že rozhodnutie o trovách konania súd prvého stupňa ponechal na samostatné rozhodnutie po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej. O trovách konania rozhodol podľa § 146 ods. 1, 2 OSP tak, že odporcovi a vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu náhradu trov konania nepriznal. Poukázal na to, že odporcovi žiadne trovy nevznikli, pričom odporca si náhradu trov konania ani neuplatnil. O trovách konania vedľajšieho účastníka súd rozhodol tak, že ich náhradu vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu nepriznal, vychádzajúc z toho, že vedľajším účastníkom uplatnené trovy konania pozostávajúce z trov právneho zastúpenia nie sú trovami účelne vynaloženými na uplatňovanie alebo bránenie práva odporcu v tomto konaní. Dôvodil tým, že vedľajší účastník sa sám a dobrovoľne rozhodol vstúpiť do tohto konania, pričom prostredníctvom splnomocneného právneho zástupcu oznámil svoj vstup do konania a to bez toho, že, by mu bol konkrétny predmet konania známy, bez znalosti právneho dôvodu vzniku uplatnenej pohľadávky a bez toho, aby spotrebiteľ na neho sa obrátil o pomoc, čomu nasvedčuje aj tá skutočnosť, že toto oznámenie bolo štylizované všeobecne bez konkretizácie dôvodnosti zároveň oznámenej námietky premlčania. Okrem toho takéto oznámenie o vstupe do konania bolo zaslané Spotrebiteľským združením OSA do desiatok konaní vedených na Okresnom súde Komárno. Mal za to, že v prípade vedľajšieho účastníka ide o združenie, cieľom založenia ktorého bolo predovšetkým zabezpečenie ochrany práv spotrebiteľov a ich oprávnených záujmov. S prihliadnutím na článok IV. Stanov tohto združenia treba podľa názoru súdu prvého stupňa

predpokladať, že právna problematika ochrany spotrebiteľa pre toto združenie je dostatočne známe a že toto združenie je schopné ciele svojho založenia aj uviesť do života a zrealizovať svoje úlohy, v opačnom prípade jeho založenie nemá opodstatnenie. Zastal názor, že ak združenie disponuje viacerými pracovníkmi, ktorým právna úprava spotrebiteľských zmlúv je známa tak, že môžu (okrem iného) poskytovať odborné konzultácie v rámci spotrebiteľského poradenstva, uskutočniť vydavateľskú a publikačnú činnosť vo veciach spotrebiteľských práv a ich ochrany (tak ako to vyplýva z čl. IV Stanov tohto združenia), neexistuje dôvod na to, aby tento vedľajší účastník využíval služby advokáta. Ak napriek uvedenému sa vedľajší účastník rozhodne dať sa zastupovať advokátom v tomto konaní, treba trovy jeho právneho zastúpenia považovať za neúčelne vynaložené. Takýto záver podľa názoru súdu prvého stupňa nespochybňuje právo vedľajšieho účastníka dať sa zastupovať v konaní advokátom, ale nie je možné všetky trovy vzniknuté advokátskym zastupovaním vo všeobecnosti považovať za účelne vynaložené trovy konania (viď napr. Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp.zn. II. ÚS 78/03 z 9. septembra 2004).

Proti uzneseniu v časti týkajúcej sa trov konania vedľajšieho účastníka podal v zákonnej lehote odvolanie vedľajší účastník na strane odporcu, ktorý navrhol uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti zmeniť a priznať náhradu trov konania v celkovej výške 119,32 eura (vrátane trov odvolacieho konania), resp. v napadnutej časti zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Namietal nesprávne právne posúdenie súdom prvého stupňa. Poukázal na to, že v konaní vystupoval na podporu odporcu, proti ktorému podal navrhovateľ predmetný návrh. Podstatným pre právne posúdenie veci bolo, že nárok uplatňovaný navrhovateľom nebol uplatnený dôvodne, resp. bol premlčaný podľa ustanovení Občianskeho zákonníka. Súd prvého stupňa mal v tomto prípade o trovách konania rozhodnúť podľa § 146 ods. 2 prvej vety OSP a zistiť, či návrh na začatie konania bol podaný, a či navrhovateľ svojím nedôvodne podaným návrhom nezavinil, že konanie sa muselo zastaviť. Tým, že navrhovateľ zobral návrh v celom rozsahu späť zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, pričom sa tak nestalo pre správanie odporcu. Dodal, že je občianskym združením založeným za účelom kolektívnej ochrany práv spotrebiteľov, ktorá sa realizuje prostredníctvom zastupovania spotrebiteľov v občianskom súdnom konaní, či vstúpením do spotrebiteľských sporov v pozícii vedľajšieho účastníka podľa § 93 ods. 2 OSP. V nadväznosti na uvedené považoval stanovisko popierajúce význam právneho zastúpenia za účelové a zjavne nesprávne. Navyše výklad, ktorý by z uplatňovania práv vedľajšieho účastníka vylúčil možnosť dať sa právne zastúpiť, treba podľa vedľajšieho účastníka považovať za odporujúci zákonom Slovenskej republiky a tiež predpisom Európskej únie, pretože pri jeho aplikovaní by nebolo možné prostredníctvom združenia riadne, účelne a efektívne chrániť a presadzovať práva a oprávnené záujmy spotrebiteľov, a teda ani plniť základnú úlohu spotrebiteľského združenia. Námietka premlčania nebola daná zo strany hlavného účastníka a nemohla byť daná ani zo strany súdu. Zastal názor, že súd prvého stupňa svojím postupom a nepriznaním náhrady priamo poprel rovnosť podmienok v konkrétnom súdnom konaní, zasiahol do procesných práv vedľajšieho účastníka garantovaných okrem iného ust. § 93 ods. 4 OSP a znemožnil mu reálny výkon úloh spotrebiteľského združenia vymedzených zákonom. Bol toto názoru, že je dôvodné vedľajšiemu účastníkovi priznať trovy konania, keďže nie je vylúčené, aby si vedľajší účastník, ak zostane až do právoplatného skončenia veci, nemohol uplatniť jemu vzniknuté trovy. Navyše uviedol, že vedľajšiemu účastníkovi nie je možné odoprieť právo dať sa zastúpiť advokátom. Ohľadne priznávania trov konania vedľajšiemu účastníkovi, ktorý mal v konaní úspech, poukázal na rozhodnutia odvolacích súdov SR. V prípade, že odvolací súd sa stotožní s právnym názorom súdu prvého stupňa, žiadal, aby odvolací súd v zmysle ust. § 109 ods. 1 písm.) OSP pred vydaním rozhodnutia konanie prerušil a požiadal Súdny dvor Európskych spoločenstiev o rozhodnutie o práve spotrebiteľského združenia na plnohodnotné právne zastúpenie - vrátane práva na priznanie náhrady trov konania v prípade, ak procesné úkony združenia budú v súdnom procese na prospech spotrebiteľa a budú mať v časti týkajúcej sa účasti spotrebiteľského združenia za následok úspech vo veci- ako o predbežnej otázke.

Navrhovateľ sa k odvolaniu vedľajšieho účastníka písomne nevyjadril.

Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 10 ods.1 OSP), preskúmal uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti, ako aj postup súdu, ktorý mu predchádzal v medziach podaného odvolania podľa § 212 ods. 1 OSP, bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 OSP a po prejednaní veci dospel k záveru, že odvolanie vedľajšieho účastníka na strane odporcu je dôvodne podané.

Z obsahu spisu odvolací súd zistil, že navrhovateľ sa návrhom doručeným prvostupňovému súdu dňa 13.02.2012 voči odporcovi domáhal zaplata sumy 420,61 eura spolu s príslušenstvom.

Písomným podaním doručeným súdu dňa 08.06. 2012 (č.l. 68 spisu) oznámil vedľajší účastník vstup do konania na strane odporcu a zároveň požiadal o zaslanie návrhu na začatie konania s jeho prílohami a zároveň vedľajší účastník vzniesol námietku premlčania a vo veci samej navrhol rozhodnúť tak, že súd návrh zamietne a navrhovateľovi uloží povinnosť nahradiť vedľajšiemu účastníkovi trovy konania, pozostávajúce z trov právneho zastúpenia za 2 úkony právnej služby. Dňa 17.07.2012 bolo navrhovateľovi doručené písomné oznámenie o vstupe vedľajšieho účastníka na strane odporcu. Písomným podaním zo dňa 20. 07.2012 navrhovateľ (č.l. 85 spisu) vzal návrh na začatie konania v celom rozsahu späť a konanie žiadal zastaviť a vedľajšiemu účastníkovi nepriznať náhradu trov konania. Uznesením č.k. 6C/84/2012-87 zo dňa 09. 08. 2012 súd prvého stupňa konanie s poukazom na ust. § 96 ods. 1 OSP pre späťvzatie návrhu na začatie konania zastavil, pričom rozhodnutie o trovách konania ponechal na samostatné rozhodnutie po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej. Predmetné rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 31.08.2012. Následne súd prvého stupňa napadnutým rozhodnutím rozhodol o trovách konania tak, že odporcovi a vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu sa náhradu trov konania nepriznáva.

Podľa § 137 OSP, trovy konania sú najmä hotové výdavky účastníkov a ich zástupcov včítane súdneho poplatku, ušlý zárobok účastníkov a ich zákonných zástupcov, trovy dôkazov, odmena notára za vykonávané úkony súdneho komisára a jeho hotové výdavky, náhrada výdavkov právnickej osoby, ktorá je oprávnená zastupovať v konaní podľa osobitného predpisu, odmena správcu dedičstva a jeho hotové výdavky, tlmočné a odmena za zastupovanie, ak je zástupcom advokát.

Podľa § 142 ods. 1 OSP, účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 146 ods. 2 OSP, ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporcu.

Podľa § 151 ods. 4 OSP, ak sa rozhodnutie, ktorým sa konanie končí, nevyhlasuje a bol podaný návrh na rozhodnutie o trovách, súd vyzve účastníka na vyčíslenie trov do troch pracovných dní od doručenia výzvy. Ustanovenie odsekov 1 a 2 platia primerane.

Ak došlo k zastaveniu konania (napríklad podľa ustanovenia § 96 ods.1 OSP v prípade, že navrhovateľ vzal účinne späť návrh na začatie konania), nemá zásadne žiadny z účastníkov (§ 146 ods. 1 písm. c/ OSP) právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku. Povinnosť nahradiť trovy zastaveného konania možno uložiť niektorému z účastníkov podľa § 146 ods. 2 OSP a to na základe prvej vety tohto ustanovenia tomu z účastníkov, ktorý zavinil, že konanie muselo byť zastavené, a podľa druhej vety tohto ustanovenia odporcovi v prípade, že bol pre jeho správanie vzatý návrh späť, ktorý bol podaný dôvodne. K zastaveniu konania teda môže dôjsť v dôsledku procesného zavinenia niektorého z účastníkov. Dôvodnosť podania návrhu sa posudzuje procesne.

V posudzovanej veci navrhovateľ vzal po vznesení námietky premlčania vedľajším účastníkom návrh v celom rozsahu späť, pričom dôvod späťvzatia návrhu neuviedol. Tento dispozitívny úkon navrhovateľa bol dôvodom pre zastavenie konania. Z procesného hľadiska potom platí, že navrhovateľ procesne zavinil zastavenie konania a je povinný nahradiť trovy konania odporcovi a vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu podľa § 146 ods. 2 prvej vety OSP. Z obsahu spisu nepochybne vyplýva, že vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu vznikli trovy titulom právneho zastúpenia advokátom, preto má navrhovateľ povinnosť mu ich nahradiť, s tým, že v prípade náhrady trov zastaveného konania účastník konania má síce právo na náhradu trov, ale len potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva.

Podľa § 93 ods. 2 OSP ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu . V zmysle poznámky 10a) k tomuto ustanoveniu, osobitným predpis je aj zák. č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov.

Z uvedeného vyplýva, že v tých sporoch, ktoré majú povahu spotrebiteľských sporov sa môže konania zúčastniť na strane spotrebiteľa právnická osoba, ktorou je združenie podľa § 25 zák. č. 250/2007 Z.z. v znení neskorších predpisov. Spotrebiteľské združenie OSA má oprávnenie v tomto spore vystupovať

ako vedľajší účastník na strane odporcu a nemusí preukazovať právny záujem na jeho výsledku. Keďže túto možnosť mu dáva priamo špeciálna zákonná úprava ust. § 93 ods. 2 OSP.

Vedľajší účastník má v konaní rovnaké práva a povinnosti ako účastník. Koná však iba sám za seba. Ak jeho úkony odporujú úkonom účastníka, ktorého podporuje, posúdi ich súd po uvážení všetkých okolností (§ 93 ods. 4 OSP).

Z vyššie uvedených ustanovení vyplýva, že vedľajší účastník má právo na právnu pomoc, ktorú je možné v rámci občianskeho súdneho konania zabezpečiť prostredníctvom právneho zastúpenia advokátom, a potom aj právo na náhradu trov konania v prípade, ak toto právo vznikne tomu účastníkovi, ktorého v konaní podporuje. Preto neobstojí argumentácia súdu prvého stupňa, že v danej veci nešlo o účelne vynaložené trovy konania vedľajším účastníkom, keďže práve po vznesení námietky premlčania zo strany vedľajšieho účastníka došlo k späťvzatiu návrhu navrhovateľom. Rovnako podľa názoru odvolacieho súdu neobstojí ani postup súdu prvého stupňa, ktorý majúc za to, že trovy právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka nie sú účelne vynaložené, právneho zástupcu vedľajšieho účastníka nevyzval na vyčíslenie výšky odmeny za dva úkony právnej služby, napriek tomu, že uvedená povinnosť súdu vyplýva z ust. § 151 ods. 4 OSP.

V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na to, že v danej veci vedľajší účastník riadne hájil práva účastníka, na strane ktorého vystupuje a samotná okolnosť, či sa dá v konaní zastúpiť právnym zástupcom, je na voľbe vedľajšieho účastníka.

Z uvedených dôvodov odvolací súd rozhodnutie súdu prvého stupňa v napadnutej časti, týkajúcej sa výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka podľa § 220 OSP zmenil a vedľajšiemu účastníkovi podľa § 146 ods. 2 vety prvej OSP priznal náhradu trov konania v sume 90,02 eura, pozostávajúcu z dvoch úkonov právnej služby (prevzatie a príprava zastúpenia, písomné vyjadrenie k veci so vznesenou námietkou premlčania zo dňa 10.05.2012) podľa § 14 ods. 1 písm. a), b) vyhl. č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb . Výška tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby podľa § 10 ods. 1 vyhl. je 29,88 eura (vychádzajúc z tarifnej hodnoty 420,63), k odmene patrí režijný paušál 7,63 eura (§ 16 ods. 3) a daň z pridanej hodnoty (20 % zo sumy 29,88 +7,63) v sume 7,50 eura (§ 18 ods. 3). Za účelne vynaložené trovy vedľajšieho účastníka považuje odvolací súd sumu 90,02 eura (2x 29,88 +2x7,63+2x7,50) z titulu právneho zastúpenia. Navrhovateľ je povinný zaplatiť prisúdené trovy právnemu zástupcovi vedľajšieho účastníka (§ 149 ods. 1 OSP). Za účelne vynaložené trovy vedľajším účastníkom nepovažoval odvolací súd podanie odporu proti platobnému rozkazu v ktorom opätovne vzniesol námietku premlčania, pretože tento úkon bol z procesného hľadiska právne bezvýznamný.

V odvolacom konaní bol vedľajší účastník úspešný, preto mu vzniklo právo na náhradu trov odvolacieho konania podľa § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 OSP. Navrhovateľovi súd uložil povinnosť zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi trovy právneho zastúpenie pozostávajúce z odmeny za jeden úkon právnej služby (odvolanie) podľa § 10 ods. 1 a § 14 ods. 3 písm. b) vyhl. č. 655/2004 Z.z. v sume 19,33 eura (zo základnej tarifnej odmeny 90,02 eura), režijného paušálu 7,81 a DPH vo výške 3,22 eura), ktoré je navrhovateľ povinný zaplatiť právnemu zástupcovi vedľajšieho účastníka.

Toto rozhodnutie bolo prijaté odvolacím senátom jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.